

**Pollyanna / Полліанна
(español)**

КУПИТИ

Про книгу

«Полліанна» — це світова класика про силу оптимізму й маленьку дівчинку, яка вміє знаходити радість там, де інші бачать лише безвихідь. Її «гра в радість» стає ключем до сердець людей і змінює ціле місто, що давно забуло, що таке щастя. Це книга про світло у темряві, віру у добро й здатність дитячої щирості ламати найтвердіші бар'єри. «Полліанна» — історія, яку перечитують покоління, бо вона нагадує: навіть одна людина може зробити світ теплішим.

ÍNDICE

CAPÍTULO I. LA SEÑORITA POLLY	8
CAPÍTULO II. NANCY Y EL VIEJO TOM	16
CAPÍTULO III. LA LLEGADA DE POLLYANNA	22
CAPÍTULO IV. LA PEQUEÑA HABITACIÓN DEL ÁTICO	34
CAPÍTULO V. EL JUEGO	46
CAPÍTULO VI. UN PROBLEMA DE “OBLIGACIONES”	56
CAPÍTULO VII. POLLYANNA Y LOS CASTIGOS	70
CAPÍTULO VIII. POLLYANNA VA DE VISITA	80
CAPÍTULO IX. DONDE SE NOS CUENTA ALGO SOBRE EL “HOMBRE”	94
CAPÍTULO X. UNA SORPRESA PARA LA SEÑORA SNOW	102
CAPÍTULO XI. SE PRESENTA JIMMY	116
CAPÍTULO XII. FRENTE A LAS DAMAS	132
CAPÍTULO XIII. EN EL BOSQUE PENDLETON	138
CAPÍTULO XIV. SÓLO CUESTIÓN DE JALEA	148
CAPÍTULO XV. EL DOCTOR CHILTON	156
CAPÍTULO XVI. UNA ROSA Y UN CHAL DE ENCAJE	170
CAPÍTULO XVII. COMO UN LIBRO	180
CAPÍTULO XVIII. PRISMAS	190
CAPÍTULO XIX. ALGO BASTANTE SORPRENDENTE	198
CAPÍTULO XX. LO QUE AÚN ES MÁS SORPRENDENTE	204
CAPÍTULO XXI. LA RESPUESTA A UNA PREGUNTA	214
CAPÍTULO XXII. SERMONES Y LEÑA	224
CAPÍTULO XXIII. UN ACCIDENTE	234
CAPÍTULO XXIV. JOHN PENDLETON	242
CAPÍTULO XXV. EL JUEGO DE LA ESPERA	252
CAPÍTULO XXVI. UNA PUERTA ABIERTA	260
CAPÍTULO XXVII. DOS VISITAS	266
CAPÍTULO XXVIII. EL JUEGO Y SUS JUGADORES	276
CAPÍTULO XXIX. A TRAVÉS DE UNA VENTANA	294
CAPÍTULO XXX. JIMMY TOMA INICIATIVAS	300
CAPÍTULO XXXI. UN TÍO NUEVO	306
CAPÍTULO XXXII. UNA CARTA DE POLLYANNA	310
NOTAS	312

ЗМІСТ

РОЗДІЛ I. МІС ПОЛЛІ	9
РОЗДІЛ II. НЕНСІ ТА СТАРИЙ ТОМ.....	17
РОЗДІЛ III. ПРИЇЗД ПОЛЛІАННИ	23
РОЗДІЛ IV. МАЛЕНЬКА КІМНАТА НА ГОРИЩІ.....	35
РОЗДІЛ V. ГРА.....	47
РОЗДІЛ VI. ПРОБЛЕМА “ОБОВ’ЯЗКІВ”	57
РОЗДІЛ VII. ПОЛЛІАННА І ПОКАРАННЯ	71
РОЗДІЛ VIII. ПОЛЛІАННА ЙДЕ В ГОСТІ	81
РОЗДІЛ IX. ДЕ НАМ РОЗПОВІДАЮТЬ ДЕЩО ПРО “ЧОЛОВІКА”	95
РОЗДІЛ X. СЮРПРИЗ ДЛЯ ПАНІ СНОУ	103
РОЗДІЛ XI. ЗНАЙОМСТВО З ДЖИММІ	117
РОЗДІЛ XII. ПЕРЕД ДАМАМИ.....	133
РОЗДІЛ XIII. У ЛІСІ ПЕНДЛТОНА.....	139
РОЗДІЛ XIV. ЛИШЕ ПИТАННЯ ЖЕЛЕ	149
РОЗДІЛ XV. ДОКТОР ЧІЛТОН.....	157
РОЗДІЛ XVI. ТРОЯНДА І МЕРЕЖИВНА ШАЛЬ	171
РОЗДІЛ XVII. ЯК КНИГА.....	181
РОЗДІЛ XVIII. ПРИЗМИ	191
РОЗДІЛ XIX. ДЕЩО ДОВОЛІ ДИВОВИЖНЕ	199
РОЗДІЛ XX. ТЕ, ЩО ЩЕ БІЛЬШ ДИВОВИЖНЕ	205
РОЗДІЛ XXI. ВІДПОВІДЬ НА ОДНЕ ЗАПИТАННЯ.....	215
РОЗДІЛ XXII. ПРОПОВІДІ ТА ДРОВА.....	225
РОЗДІЛ XXIII. НЕЩАСНИЙ ВИПАДОК.....	235
РОЗДІЛ XXIV. ДЖОН ПЕНДЛТОН	243
РОЗДІЛ XXV. ГРА В ОЧІКУВАННЯ	253
РОЗДІЛ XXVI. ВІДЧИНЕНІ ДВЕРІ	261
РОЗДІЛ XXVII. ДВА ВІЗИТИ	267
РОЗДІЛ XXVIII. ГРА ТА ЇЇ ГРАВЦІ	277
РОЗДІЛ XXIX. КРІЗЬ ВІКНО.....	295
РОЗДІЛ XXX. ДЖИММІ БЕРЕ ІНІЦІАТИВУ	301
РОЗДІЛ XXXI. НОВИЙ ДЯДЬКО	307
РОЗДІЛ XXXII. ЛИСТ ВІД ПОЛЛІАННИ.....	311
НОТАТКИ.....	313

CAPÍTULO I. LA SEÑORITA POLLY

Aquella mañana de junio, la señorita Polly Harrington entró muy de prisa en su cocina. Habitualmente nunca corría por nada, y estaba orgullosa de su manera de ser tan reposada. Pero hoy tenía prisa, y mucha.

Nancy, que en aquel momento estaba lavando los platos, la miró sorprendida. Sólo hacía dos meses que trabajaba para la señorita Polly, pero ya había aprendido que su señora no se apresuraba nunca por nada.

— ¡Nancy!

— Sí, señora —contestó Nancy mientras continuaba secando una jarra.

— Nancy —la voz de la señorita Polly sonó ahora con severidad—: cuando te hable, haz el favor de dejar de trabajar y poner atención a lo que tenga que decirte.

Nancy se ruborizó y soltó inmediatamente la Jarra, que medio envuelta aún por el paño casi se cae en el fregadero.

— Sí, señora. Pues claro que lo haré, señora — tartamudeó mientras trataba de enderezar la jarra—. Yo sólo continuaba con mi trabajo porque usted me recomendó especialmente esta mañana que no me retrasara con los platos, ¿verdad, señora?, y claro...

— Está bien, Nancy. No te he pedido explicaciones. Sólo quiero que me escuches.

— Sí, señora.

Nancy suspiró. Se preguntó si alguna vez conseguiría agradar a esta mujer. Nancy nunca había trabajado anteriormente, pero con su madre enferma, viuda desde hacía poco y con tres hijos aparte de ella misma, se vio obligada a buscar trabajo cuanto antes, y se había sentido muy satisfecha al encontrar éste de cocinera en la gran casa de la colina. Nancy venía de “Los Rincones”, a unas seis millas de allí, y sólo conocía a la señorita Polly Harrington como la dueña de la vieja hacienda de los Harrington y como una de las más ricas del pueblo. De esto hacía ya dos meses. Ahora veía a la señorita Polly como una persona severa, de estirada expresión, que fruncía el ceño cada vez que un cuchillo se caía al suelo o que una puerta se cerraba de golpe, aunque tampoco nadie osaba sonreír aun cuando puertas y cuchillos se mantuvieran quietos.

РОЗДІЛ І. МІС ПОЛЛІ

Того червневого ранку міс Поллі Гаррінгтон дуже поспішно зайшла на кухню. Зазвичай вона ніколи нікуди не бігла й пишалася своєю стриманою вдачею. Але сьогодні вона поспішала — і дуже.

Ненсі, яка в цей момент мила посуд, здивовано подивилася на неї. Вона працювала в міс Поллі лише два місяці, але вже встигла зрозуміти, що її господиня ніколи нікуди не поспішає.

— Ненсі!

— Так, пані, — відповіла Ненсі, продовжуючи витирати глечик.

— Ненсі, — голос міс Поллі цього разу прозвучав суворо, — коли я до тебе звертаюся, будь ласка, припини працювати й уважно слухай, що я тобі кажу.

Ненсі зашарілася й одразу випустила глечик, який, ще наполовину загорнутий у рушник, ледь не впав у мийку.

— Так, пані. Звісно, пані, — затинаючись, сказала вона, намагаючись вирівняти глечик. — Я просто продовжувала працювати, бо ви сьогодні зранку особливо наголосили, щоб я не затримувалася з посудом, правда ж, пані? І от...

— Гаразд, Ненсі. Я не просила пояснень. Я лише хочу, щоб ти мене слухала.

— Так, пані.

Ненсі зітхнула. Вона подумала, чи зможе колись догодити цій жінці. Раніше Ненсі ніде не працювала, але її мати хворіла, недавно овдовіла й мала ще трьох дітей, окрім неї, тож Ненсі довелося якнайшвидше шукати роботу. Вона була дуже рада, коли знайшла місце кухарки у великому будинку на пагорбі. Ненсі була родом із "Закутків", приблизно за шість миль звідси, і знала міс Поллі Гаррінгтон лише як власницю старого маєтку Гаррінгтонів і одну з найбагатших жінок містечка. Це було два місяці тому. Тепер же вона бачила в міс Поллі суворо людину з холодним виразом обличчя, яка хмурилася щоразу, коли ніж падав на підлогу або двері грюкали, хоча й ніхто не наважувався усміхнутися навіть тоді, коли ножі не падали й двері не грюкали.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ